

DUEL DER VROUWEN

(Das Damenduell)

Blijspel in drie bedrijven

door

BERND GOMBOLD

vertaling

Huib Drukker

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DUEL DER VROUWEN - DAS DAMENDUELL** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BERND GOMBOLD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Johan - landbouwer en weduwnaar, zonder kapes, en met slechts één vurige wens, namelijk, dat zijn zoon zich ten spoedigst van een vrouw zal voorzien

Thijs - bedoelde zoon, gewiekt en door alle wateren gewassen, vrijmoedig en misschien een tikkeltje te zelfverzekerd, maar tegelijkertijd toch wel sympathiek

Krelis - hun buurman, eveneens landbouwer en weduwnaar, ligt voortdurend in de clinch met zijn zoon, heeft iets tegen ambtenaren en lacht het liefst om z'n eigen moppen

Roel - zijn zoon, smoezelig en onverzorgd, werkschuw, haalt de handen alleen uit z'n zakken om te eten en te drinken; ongecompliceerd en niet gebukt gaand onder een overdaad aan hersens

Pluis - notaris van het merk puntje precies; een typisch ambtenarenfiguur; bovendien onzeker en absoluut niet met alcohol overweg kunnend

Ien - resolute weduwe, op zoek naar een man voor haar dochter en daarbij niet kieskeurig; een vinnig personage, met haar op d'r tanden

Cecilia - haar naïeve en niet bijster intelligente dochter, ouderwets kapsel en al even trutterig gekleed, met haar zesentwintig jaren nog een echt moederskindje

Gusta - ook weduwe en eveneens trachtend haar dochter aan de man te krijgen; energiek en net zo min een katje om zonder handschoenen aan te pakken

Debby - haar dochter; aantrekkelijke en opgewekte jongedame; degelijk gekleed, maar echt van deze tijd, bovendien niet van plan iets onnodig aan te laten branden

DECOR:

Het stuk speelt in de ouderwets ingerichte keuken van een boerenhoeve, er zijn geen tussentijdse decorveranderingen nodig en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links een deur naar het woongedeelte van Thijs, in de korte kant rechts een deur naar het woongedeelte van Johan. In de brede achterwand de deur naar buiten. In de korte kant links ook een raam, dat niet hoeft te functioneren, maar waarvoor wel een gordijn moet hangen. De hele ruimte is als het ware, zij het dan ook praktisch onzichtbaar, in twee gedeelten gesplitst. Op het linker gedeelte een tafel met drie stoelen. In het rechter gedeelte achter, een hoekbank met een tafel ervoor. De bank is zó gesitueerd, dat ze tegen de achterwand zitplaats biedt aan drie personen en tegen de korte kant rechts aan twee personen. (Als een bank te bewerkelijk mocht zijn, kan men desnoods ook met direct naast elkaar geplaatste stoelen werken) De ervoor staande tafel moet van alle kanten open zijn, zodat het publiek duidelijk uitzicht heeft op de gebeurtenissen onder de tafel. Boven de bank, tegen de achterwand, een rek of kast, met een aantal bierpullen of sierborden. Tot de verdere inrichting moeten behoren een aanrecht, met gasstel en koelkast, en een keukenkast. Boven het aanrechtgedeelte hangen potten en pannen, kooklepels etc., en ook is zichtbaar een deegrol voorhanden. Andere toestanden, waaronder bijvoorbeeld een oud fornuis, of een open houthaard, met een erboven hangende kookpot, mogen gerust, maar zijn in eerste instantie afhankelijk van de ruimte ter plekke. De keuken maakt verder een chaotische en onopgeruimde indruk. Op beide tafels staat en ligt nog gebruikt tafelgerei, hier 'n stapel kranten, daar een pak tijdschriften, ergens een paar laarzen, 'n paar schoenen, losse kledingstukken en noem maar op. Het een en ander zo, dat de dames, die in het tweede bedrijf orde moeten scheppen, ook echt iets te doen hebben.

EERSTE BEDRIJF

Johan en Thijs staan naast elkaar aan het aanrecht, beiden met een stapeltje vaatwerk voor zich, bezig met afdrogen.

Johan: Ik zeg het je nog eens: jij!

Thijs: Waarom uitgerekend ik?

Johan: Omdat ik het al eens was!

Thijs: Dan heb je ook de nodige ervaring. Dus toch jij!

Johan: Nee, niet ik! Jij hebt er de juiste leeftijd voor! Anderen van jouw jaargang zijn je allang voorgegaan.

Thijs: Maar vraag niet hoe die zich nu voelen.

Johan: Dat zijn ze dan zelf schuld. Moet jij het maar van begin af aan beter doen.

Thijs: Ik wil nog een paar jaartjes gelukkige vrijgezel blijven. Dus daarom toch maar beter jij.

Johan: Om de verdomme man! Wie is eigenlijk de oudste van ons twee?

Thijs: Ouderdom gaat vóór schoonheid. Dus jij, pa.

Johan: Het wordt met de dag mooier! Moet men de vos tegenwoordig naar de kippen dragen? Toen ik zo oud was als jij, heb ik me geen twee keer bedacht, maar het gewoon gedaan. Punt uit!

Thijs: Dan kun je het ook nog eens herhalen, want jij hebt stukken meer ervaring dan ik.

Johan: O jongen toch! Onze Lieve Heer heeft mannetjes en wijfjes geschapen, met de bedoeling, dat ze elkaar weten te vinden. *(grijpt een pannetje met bijbehorend deksel, klapt ze tegen elkaar)* Kijk, zo!

Thijs: *(doet precies hetzelfde met een ander pannetje en deksel)* Alsjeblieft! Dan zoek jij er toch een en laat me verder met rust! Ik kan me heel goed alleen redden.

Johan: Thijs, ik wil toch alleen maar het beste voor je!

Thijs: Als je dat echt wilt, probeer me dan geen vrouw aan te praten en laat me met rust! Trouw verdorie toch zelf! Misschien dat het dan bij jou *(doelt op rechts)* niet meer altijd uitziet als in een varkensstal!

Johan: Je zult het toch wel met me eens zijn, dat een huwelijk van jou meer voor de hand liggend is als dat van mij, je vader, een oude weduwnaar. Je bent er nota bene al achtentwintig en zou al een bende kinderen kunnen hebben! En over hoe het er bij jou *(doelt op links)* uitziet, zullen we het maar niet hebben. Bovendien dien je ook nog te bedenken, dat men niet alleen trouwt voor het werk. Er

zijn toevallig ook nog een hoop andere dingen te bedenken.
Jongen, je bent toch een man!

Thijs: (*honend*) Moet je dat horen! Als jij toentertijd een beetje meer moeite had gedaan mij aan een zusje te helpen, hadden we nu een vrouwspersoon in huis voor (*doelt op de afwas*) dit soort werk. Jij was in die jaren toch ook een man, of niet soms?

Johan: Welja, en nog brutaal worden ook! Ondankbare lummel! Schaam jij je niet?

Thijs: Het is toch waar ook! Elke dag loop je erover te klagen, dat je mij, naast het werk op de hoeve, ook nog in de huishouding moet helpen. En dat, terwijl je het zelf schuld bent!

Johan: De brutaliteit ten top! Je arme moeder zou zich in haar graf omdraaien, als ze wist, wat er van haar zo zorgzaam opgevoede zoon geworden is!

Thijs: Je kent toch zeker wel het gezegde: de appel valt niet ver van de boom?

Johan: (*woedend*) En ik zeg het je nu voor de allerlaatste keer: jij trouwt! En wat ik zeg, dat heb je maar te doen!

Thijs: Ik trouw niet!

Johan: (*woedend, gooit een bord op de grond*) Ik zeg je, dat je wél trouwt! Om de verdomme!

Thijs: (*gooit ook een bord op de grond*) En ik zeg nee! Om de verdomme!

Johan: (*dreigend*) Als jij niet binnen de kortste keren trouwt, kun je het overnemen van de hoeve vergeten! Is dat duidelijk?

Thijs: Ik laat me door jou niet dwingen! Is dat ook duidelijk? En weet je wat je me verder kunt? (*gooit de droogdoek neer, kwaad af in links*) Je kunt het me!

Johan: (*kwakt zijn doek ook neer, roept*) Dat heb jij me allang gekund, snootap! (*in zichzelf*) Als die druilloor 'n vrouw had, zou ik gegarandeerd een heel ander leven hebben. Dan zat ik nu, in plaats van m'n tijd te verdoen aan dit stomme huiswerk, met mijn vrienden te kaarten! Het moest er nog bijkomen, dat ik me, dankzij die dwarsligger ook nog zelf van een vrouw zou moeten gaan voorzien. (*af in rechts, knalt de deur dicht*)

Thijs: (*op uit links, met een bezem, de scherven onder de bank vegend*) Als dat zo verder gaat, moeten we binnenkort weer een nieuw servies kopen. En dat alles alleen maar vanwege die stomme trouwerij! Die mooie borden! Vier euro vijftig per stuk!

Johan: (*woordloos op uit rechts, begint weer af te drogen, na een poosje*) En, ben je weer enigermate normaal?

Thijs: Alleen als jij uitgezaagd bent over dat ene onderwerp. Anders maak ik meteen rechtsomkeert en kun je voor mijn part de hele inrichting kort en klein slaan! En als je het maar weet: deze twee borden zijn voor jouw rekening. Ik heb de vorige betaald!

Johan: Ja ja, het is al goed. (*morrend*) Als jij getrouwd was, zou dit allemaal niet nodig zijn.

Thijs: Waarmee we dan weer terug bij af zijn. (*wil af*) Adieu, ik ben vertrokken!

Johan: (*hem tegenhoudend*) Stel je niet aan man, ik zeg al niets meer. Eén enkel woordje maar en zoonlief gaat meteen door de rooie!

Thijs: Eén enkel woordje? Je hebt het al sinds drie jaren over niets anders meer!

Johan: Weet je wat ik in jouw plaats gedaan had?

Thijs: Nee.

Johan: Ik zou allang getrouwd zijn geweest. Begrijp je dan niet, dat het zo niet verder kan? De halve dag is naar de bliksem met koken en afwassen. Om nog maar te zwijgen over de berg vuil wasgoed, die met de dag groter wordt.

Thijs: Dan weet ik het goed gemaakt: jij trouwt en onze problemen zijn in tijd van niets opgelost.

Johan: (*gooit weer een bord stuk, honend*) Iets zinnigers schiet je toevallig niet te binnen?

Thijs: (*de scherven doodgemoedereerd onder de bank vegend*) Jawel, nog een kleine aanvulling. Je had het voorheen over een vos en kippen, en zo ken ik er ook nog een. Moet je luisteren: ook een bejaarde hond kan nog jagen, zij het dan alleen nog maar op bejaarde hennen. En voor de goede orde: morgen zul je het zonder soep moeten stellen.

Johan: Wat heeft dat nu weer te betekenen?

Thijs: Dit was het voorlaatste soepbord. Nu is alleen nog maar het mijne over en dat krijg je niet. Dus geen soep, tenzij je morgen vóór etenstijd trouwt met eentje, die soepborden mee in het huwelijk brengt.

Johan: (*laaiend*) Zal ik jou eens iets vertellen, vriendje? Als zo meteen de notaris komt, met de stukken, om de hoeve op jouw naam te zetten, (*af in rechts*) weet ik nog lang niet of ik daar m'n handtekening onder zet.

Thijs: (*roept hem na*) Aan wie moet je haar dan anders geven? Buiten mij is er immers niemand meer!

Johan: (*kort terug, in de deur*) Misschien dat ik ze aan de pastoor schenk. Van die weet ik tenminste, dat hij niet trouwen mág. En dat

is minder erg te dragen dan een zoon te hebben, die wél mag en het vertikt! (*knalt de deur dicht*)

Thijs: (*honend*) Maar zeker, doe maar! Dan kom je gegarandeerd in de hemel! Drie verdiepingen hoger dan ik! Zo'n stijfkop! Nog 'n geluk, dat ik "ik" tenminste verstandig ben.

Roel: (*op via midden, verveeld, met slordig voorkomen, haalt de handen alleen uit z'n zakken om te eten en te drinken*) Goedemorgen, Thijs.

Thijs: Morgen? (*kijkt op z'n horloge*) Roel, het is al half twee! Maar je zult wel pas uit je nest komen, denk ik.

Roel: (*doelt erop*) Ha, scherven. Hebben jullie weer over het bekende thema geruzied?

Thijs: Waarover anders. Je kent m'n vader toch. Elke dag hetzelfde.

Roel: Dat zou mij veel te vermoeiend zijn.

Thijs: O zo. En wat zou jij dan doen?

Roel: Ik in jouw plaats zou allang getrouwd zijn. Dan had je tenminste rust.

Thijs: (*veegt weer, om Roel heen, omdat die niet van z'n plaats komt*) Roel, als je hiernaartoe bent gekomen om stomme klets te verkopen, kun je maar beter weer vertrekken.

Roel: (*eet met z'n vingers uit de twee pannen, die nog op het gasstel staan*) Eigenlijk ben ik vanwege iets heel anders gekomen.

Thijs: (*veegt de keuken verder, Roel daarbij de rug toekerend*) Ben je er weer tussenuit gegaan, omdat je vader je achter de vodden zit? Man jij bakt ze ook wel bruin zeg. In vergelijking met jouw werktempo is elke slak 'n snelheidsmaniak. Of ben je soms weer eens gekomen om het einde van de dag helemaal zónder werken te halen? (*krijgt geen antwoord, draait zich om, ziet hoe Roel uit de pannen staat te eten*) Krijg nou wat! Staat die zich gadsamme te bedienen van wat ik al heb voorgekookt voor morgen! (*ontruikt hem de pannen, terwijl Roel er nog vlug 'n greep in doet*) Zo is het wel genoeg geweest, vreetzak!

Roel: (*gemoedelijk kauwend*) Een tikkeltje aangebrand, maar voor de rest smaakt het niet slecht. Ik mis er alleen de groente bij.

Thijs: Denk jij nooit eens aan iets anders dan eten?

Roel: Als je iets te drinken hebt, zal ik dat ook niet weigeren.

Thijs: (*doelt erop*) Het kruikje staat nog op tafel, maar of er nog wijn in zit betwijfel ik. Moet je het maar in de kelder gaan bijvullen.

Roel: (*haalt een fles uit de koelkast*) Dan drink ik liever een borrel, anders moet ik ook nog helemaal naar de kelder.

Thijs: (*grist ergens twee glaasjes vandaan*) Dan doe ik mee. Ik kan er nu ook wel een gebruiken. (*gaan aan tafel zitten en drinken*)

Roel: Je moet niet overal zo zwaar aan tillen jij, en het een beetje rustiger aandoen. En vooral meer eten en drinken, zoals ik. Men zegt wel altijd, dat werk het halve leven is, maar het halve werk is wel het betere leven.

Thijs: (*schenkt nog eens*) Luister, Roel, we hebben niet alleen een mond gekregen om er van alles in te stoppen en een achterste, om het er weer uit te krijgen, maar ook twee handen om te werken. Knoop dat alsjeblieft in je oren!

Roel: Maar die handen kun je ook gebruiken om er een trouwring aan te schuiven. En dat mag jij je in de oren knopen!

Thijs: (*kwaad*) Je kletst al net als m'n vader. Iets anders schiet je zeker niet te binnen.

Roel: O jawel. Heb je soms nog iets te eten? En een borrel zou ik ook nog wel lusten, want deze fles is alweer leeg. Ik zou wel eens willen weten, of jullie ook ooit volle flessen in huis hebben.

Thijs: Man, vreet en verzuip voor mijn part toch je verstand! Wat mij betreft mag je die pannen gerust leegmaken. Voor morgen is het toch niet meer genoeg.

Roel: Zie je wel, daarom wilde ik zonet ook gewoon verder gaan met eten. Breng je de pannen hierheen, of moet ik ze soms ook nog zelf halen?

Thijs: (*knalt de pannen op tafel, kwakt er een lepel bij*) Als luiheid te ruiken was, zou men hier gaan lopen van de stank! (*haalt ergens 'n fles jonge klare vandaan*) En hier heb je iets om te spoelen.

Roel: (*begint te lepelen, drinkt tussendoor borrel*) Hmmm, die zou ook wel een beetje kouder mogen zijn. Een volgende keer moet je hem vantevoren in de koelkast zetten.

Thijs: Als jij zo doorgaat, krijg je een volgende keer afwaswater! En luister, als je je strot vol hebt, ga je maar weer in mijn bed liggen, want daar ben je immers toch voor gekomen. (*sarcastisch*) Stel je voor, je vader zou best eens werk voor je kunnen hebben.

Roel: (*geschrokken*) Hoe weet je dat? Ben je soms helderziende?

Thijs: Is het de laatste jaren soms anders geweest? Maar voordat je in mijn nest kruipt, trek je wel eerst je laarzen uit! Begrepen?

Roel: Maar natuurlijk Thijs, wat dacht je. En hartstikke bedankt zeg. Dat noem ik nou echte burenhulp. (*neemt één pan en de fles mee, richting links*) Maar 'n volgende keer moet je, in plaats van gehakt, ook weer eens een stuk echt vlees nemen. Dat hebben we allang niet meer gehad. (*af in links, direct daarna nog even terug*) En zeg, als je weer met je vader in de clinch mocht gaan, doe het dan wel een beetje zachter. Je weet immers, dat ik nogal moeite heb met inslapen. (*af*)

Thijs: *(hoofdschuddend)* Dat lui varken! Komt elke dag hierheen, stopt alles wat eetbaar is in z'n laadklep en gaat dan pitten! Maar owee als je hem vraagt eens een handje te helpen, dan heeft hij het in z'n rug, of wie weet waar. En nu ligt hij weer gestrekt, ofschoon hij precies weet, dat het geen vijf minuten meer duurt, voordat z'n vader komt binnenvallen, om ze er hem ongenadig van langs te geven. Hahahaha!

Johan: *(op uit rechts, voorzichtig laverend met een teil, waarin minstens twee paar voeten passen)* En, wat valt er nog te lachen? Huilen zou ik in jouw plaats! Al in de bijbel staat geschreven: "Hij ging heen en weende bitter".

Thijs: *(opent de deur midden)* Alsjeblieft, hier is de deur. Doe je vooral geen geweld aan.

Pluis: *(staat aan de deur, had net willen aankloppen, onzeker)* Goedendag. *(kucht eens)* Ben ik hier bij eh...

Johan: Ligthart, Johan Ligthart.

Pluis: *(komt aarzelend en onzeker binnen, met diplomatas)* Nou ja eh, meneer Ligthart, ik wou eh, ik ben eh...

Johan: U bent natuurlijk notaris Pluis en komt in verband met de overdracht van de hoeve. *(tot Thijs)* Allé, jongen, veeg de tafel schoon en haal een borrel voor meneer de notaris! *(bukt zich, schuift de teil onder de tafel, tegen het breedste zitgedeelte van de bank)*

Thijs: Overdracht? Luister, pa, dit ene zeg ik je: als je de hoeve aan de kerk vermaakt, ga je de pastoor ook maar halen om je te helpen met het uitmesten van de stallen! *(veegt met duidelijke tegenzin de tafel schoon en zet er 'n fles met wat glaasjes op)*

Johan: Hou je gemak en kom erbij zitten. Meneer de notaris, neemt u plaats. *(deze staat nog te aarzelen, terwijl Johan bezig is zijn schoenen en sokken uit te trekken)* En u zult er toch niets op tegen hebben, als ik ondertussen mijn voetbad neem? Weet u, daar knapt een mens echt van op.

Pluis: *(onzeker)* Nou ja, dat eh, dat zal dan wel.

Johan: Natuurlijk! Dat doet echt goed! Wilt u ook? Kom, trekt u rustig uw schoenen en sokken uit en steek uw voeten er ook in. De teil is groot genoeg.

Pluis: *(afwerend)* Nou eh, met z'n tweeën in één teil, hoe zal ik zeggen, eh, liever niet.

Johan: Ach wat, natuurlijk wel! Dat geeft toch niet. Ik ben niet zo kieskeurig. *(heeft hem op het kortste gedeelte van de bank geduwd, trekt hem z'n schoenen en sokken uit, gaat om de tafel heen, neemt op het breedste gedeelte van de bank aan de*

buitenkant plaats, trekt Pluis vanaf het kortste gedeelte naar zich toe, bukt zich, zet de voeten van de notaris in de teil, zet er de zijne naast, en zo zitten ze dus met het gezicht frontaal naar de zaal toe)

Ha, dat doet goed, nietwaar? M'n eigen mengsel. Goed voor de doorbloeding, begrijpt u?

Pluis: *(kijkt sceptisch in de teil)* En eh, wat is eh, ik bedoel eh, wat is dat dan voor 'n mengsel?

Johan: Kamillethee, droesem van brandewijn, ongegist druivensap en koeienzeik.

Pluis: *(benauwd)* K..koeien wat?

Thijs: *(gaat ook aan tafel zitten)* Urine van runderen. 'n Half literdje maar. Speciaal huisrecept van m'n vader.

Pluis: *(haalt meteen z'n voeten uit de teil)* E..echte urine?

Johan: *(duwt de voeten er weer in, geruststellend)* Toch alleen maar van koebeesten, en u hoeft het immers niet te drinken. Ik doe dit al zeker tien jaren, elke dag, en leef nog steeds. Bovendien: nooit last van eksterogen, kunt u nagaan. Maar eh, zullen we dan maar beginnen?

Pluis: Nou ja, eh, als u denkt. *(haalt een map tevoorschijn met papieren, waarop hij van tijd tot tijd aantekeningen maakt)* Wij willen dus eh, hoe zal ik zeggen, wij willen deze hoeve dus eh, dus overdragen?

Johan: Wij? "Ik" wil de hoeve overdragen. Uiteindelijk is ze immers van mij.

Pluis: Eh, nou ja, dan moet u mij eh, dan moet u mij op de een of andere manier verkeerd hebben begrepen. Maar eh, u bent dus de eigenaar, meneer eh...

Johan: Ligthart, Johan Ligthart. En dit is mijn zoon Thijs. Ook Ligthart.

Pluis: Ach zo, ja. Maar eh, kunnen beide heren zich eh, hoe zal ik zeggen, kunnen de heren zich legitimeren?

Thijs: Aan de hand van een paspoort bedoelt u? *(af in links)* Wacht maar, ga ik het mijne even halen.

Johan: *(is opgestaan, woelt al op blote voeten in een lade van de kast, werpt van alles op de grond, waaronder ook 'n schoen)* Och kijk, heb ik mijn andere zondagse schoen ook weer gevonden. Maar dat paspoort. Meneer de notaris, mijn lidmaatschapskaart van de boerenbond, is dat ook voldoende?

Pluis: Nou ja, eh, de voorschriften eisen eh, ze eisen een paspoort.

Johan: Maar dat heb ik niet. De laatste melkafrekening kan ik u laten zien, is dat niet voldoende?

Thijs: (*inmiddels weer terug van links*) Dan kijk toch eens in je trouw-
kostuum. Het is wel al dertig jaar geleden, maar toen had je het
gegarandeerd ook bij je.

Johan: (*af in rechts*) Als jij je van je plicht had gekweten en getrouwd
was, had ik het al eerder nodig gehad!

Thijs: Begint hij alweer! Kijkt u eens, meneer de notaris, ik heb het
mijne gevonden.

Krelis: (*woedend op via midden, met stok*) Waar is de nietsnut? Thijs,
heeft hij zich weer bij jullie ingegraven?

Thijs: Hei, buurman. (*grinnikend*) Had je dan anders verwacht? Roel
ligt daar, waar hij het meest en het liefst ligt: in mijn bed.

Krelis: (*slaat met de stok op tafel*) Ik sla die luie bliksem bont en
blauw!

Pluis: (*geschrokken ineengekrompen*) Nou eh, dan lijkt het me maar
beter, dat ik eh, dat ik ga.

Krelis: (*heeft zich een borrel geschonken, ontdekt Pluis nu pas echt,
port met zijn stok tegen diens schouder*) Hé, en wat is dat voor een
rare kwibus? (*drinkt*) Hij lijkt verdraaid veel op de deurwaarder, die
laatst beslag wilde komen leggen op m'n beste melkkoe. En die
sukkelaar heeft het geweten! Alle vier de hoeken van de koeienstal
heb ik 'm laten zien! Haast duizend euro heeft dat grapje me
gekost, maar dat is het me waard geweest.

Pluis: (*schuchter*) Eh, Pluis is de naam, en eh, notaris, geen eh, geen
deurwaarder.

Krelis: (*schenkt weer*) Zo zo, notaris. Ook weer zo'n ambtenaar. Thijs,
ken je die al? Twee ambtenarenvrouwen onder elkaar. Zegt de
een: als mijn man komt te overlijden, begraaft ik 'm rechtopstaand.
Hoezo, vraagt de ander. Zegt die ene: zodat de mensen niet
kunnen zeggen: daar ligt de luie donder alweer. Hahahaha! (*weer
ernst*) Wat moet hij hier?

Thijs: Hij komt in verband met de overdracht van de hoeve. Heb jij de
jouwe al op naam van Roel laten zetten? (*neemt op het korte deel
van de zitbank plaats*)

Krelis: Op Roel z'n naam? Die kan van mij hooguit een pak rammel
krijgen! Het enige, dat hij goed kan, is zich tot aan de nek toe
volproppen! Voor de rest is hij liever lui dan moe! (*drinkt de borrel,
dan af in links*) Maar ik zal die dagdief wel eens benen leren maken!
(*kort daarop hoort men gestommel, gevloek en gescheld*)

Pluis: Een eh, een zeer strenge vader, nietwaar?

Thijs: Streng? Ach wat. In werkelijkheid doet Krelis geen vlieg kwaad.

Johan: (*op uit rechts*) Je had gelijk, Thijs, het zat in m'n
trouwkostuum. En toen ik voor alle zekerheid ook nog eens in de

andere zakken voelde, heb ik warempel m'n trouwring teruggevonden. Omdat ik niet gewend was zoiets te dragen, zal ik die, direct na de huwelijksvoltrekking wel in m'n zak hebben gestoken. En mijn vrouw heeft me er altijd van verdacht, dat ik 'm stiekem verpatst had. *(houdt de ring omhoog)* Zie je nou, Anneke, dat dit al die tijd ten onrechte is geweest?! Hier, Thijs, probeer jij 'm eens. Als hij past, hoef je geen nieuwe te kopen. Maar dan moet je er wel een zoeken die Anneke heet, want de naam staat erin gegraveerd. *(steekt z'n voeten weer, naast die van de notaris, in de teil)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto